

POLITIKA • 24 agosto 1968

- Pag. 1: Il XIV Congresso del Partito
Non riconosciamo l'occupazione
Insistiamo sulla partenza delle truppe straniere
Lo sciopero è la nostra arma
- Pag. 2 Il fallimento dell'occupazione
Assurdità agostane
Notizie varie
- Pag. 3 Comunicato della riunione del nuovo Comitato Centrale
Appello ai comunisti di tutto il mondo
Svoboda a Mosca
Notizie brevi
- Pag. 4 Folclore dalla vie della capitale

24. srpen 1968

MIMOŘÁDNÝ XIV. SJEZD KSČ:

okupaci neuznáváme,
trváme na odchodu cizích vojsk,
generální stávka naše zbraň

Včera 22. 8. v 21.15 skončil 14. sjezd KSČ svou první část zasedání. Zvolil na něm nový 14členný ÚV a 37 členů Ústředního kontrolního a revizního komisa. Přihlásil se plně k Akčnímu programu strany a k naší polednové cestě. Přijal rezoluci o situaci v zemi, o které píše na jiném místě a výzvu ke komunistickým stranám, aby usilovaly o skončení okupace v naší zemi. Zasedání se účastnilo z řadně zvolených 1543 delegátů 1219 — mnozí se nemohli dostavit, protože byli zajati okupanty; ke konci zasedání bylo přítomno na 50 delegátů ze Slovenska, jejichž příjezd byl komplikován mnoha překážkami. Sjezd usnesl, že jeho zasedání bude "smanentní" a že bude v projednávání Čalších významných otázek pokračovat, jakmile to poměry dovolí. Před sávkem 23. srpna skončilo i první zasedání nového ÚV, který zvolilo svým prvním tajemníkem zase Alexandra Dubčeka, dosud internovaného a rozhodlo, aby řízením předsednictva strany byl dočasně pověřen nově zvolený tajemník Věnek Šihán, náš přední ekonom.

Komunisté, občané! Řiďte se nadále jen směrnicemi tohoto nového ústředního výboru. Je jediným stranickým reprezentantem, který má plnou důvěru všeho našeho lidu. — Počkejte s tím, že okupanti se budou snažit získat zrádce z členů některých bývalých funkcíonářů.

NOVĚ ZVOLENÝ
ÚSTŘEDNÍ VÝBOR KSČ

delegáti XIV. sjezdu KSČ zvolili za členy nového ústředního výboru tyto soudruhy:

1. Dubček Alexander
2. Černík Oldřich
3. Svoboda Ludvík
4. Špaček Josef
5. Čiast' Cestmír
6. Smrkovský Josef
7. Šimon Bohumil
8. Krágel František
9. Černý Josef
10. Hájek Jiří
11. Hrdinová Libuše
12. Kadlec Vladimír
13. Krejčí Josef
14. Slovák Václav
15. Starý Oldřich
16. Šik Ota
17. Kabrta Vladimír
18. Šabata Jaroslav
19. Ondráček Karel
20. Píšíl Josef
21. Vojáček Bohumil
22. Zuda Josef
23. Pavlíček Karel
24. Vojáček Bořivoj
25. Pebránek František
26. Salák Libor
27. Kláns Petr
28. Doležal Zdeněk
29. Soukalová Olga
30. Mrazek Karel
31. Ševčík Vladimír
32. Ploš Jiří
33. Mára Josef
34. Rybář Jaroslav
35. Poltřák Miloš
36. Bejček Karel
37. Hlaváček Mojžíš
38. Kráček Bedřich

39. Hešek Josef
40. Zelenková Jiřina
41. Svoboda Jaroslav
42. Částečka Jan
43. Smolík Zdeněk
44. Maláříček Vojtěch
45. Deji Ladislav
46. Kábele Antonín
47. Faloušek Rudolf
48. Kánský Josef
49. Černý Rudolf
50. Klinger Miloslav
51. Jindřich Václav
52. Šýkora Jaroslav
53. Loskot Josef
54. Paulus Zdeněk
55. Svoboda Josef
56. Trojáněk Vojtěch
57. Šauer Břetislav
58. Šimeček Václav
59. Stoklasa Jiří
60. Kláně Jan
61. Koubek Josef
62. Kralochvíl Zdeněk
63. Touša Václav
64. Jeřábek Jan
65. Němcová Jarmila
66. Jarolín Rudolf
67. Šimek Miroslav
68. Kargel Vladimír
69. Frank Janomír
70. Oldina Josef
71. Popluše Jaromír
72. Falc Jaroslav
73. Píšer Josef
74. Hejzler Zdeněk
75. Hroček Antonín
76. Jelínek Jan
77. Haur Josef
78. Burlán Václav
79. Šmídka Josef
80. Galuška Miroslav
81. Goldflicker Eduard
82. Harzeltka Jiří
83. Pavel Josef
84. Erben Evžen
85. Pelikán Jiří
86. Hübli Milan
87. Lihara Jaromír
88. Pavlíček František
89. Šihán Věnek
90. Brož Bohumil
91. Jůd Jiří
92. Košík Karel
93. Krátna Josef
94. Moc Zdeněk
95. Němčanský Miloslav
96. Sochor Lubomír
97. Vorel Karel
98. Záruba Antonín
99. Vodaň František
100. Vaculík Martin
101. Mlynář Zdeněk
102. Topek František
103. Šikovský Josef
104. Husák Gustav
105. Hladký Milan
106. Colotka Peter
107. Pavlenda Viktor
108. Zrak Josef
109. Kočtůch Hvezdón
110. Kovčanský Ladislav
111. Ševčík Pavel
112. Šačanský Štefan
113. Sedláček Mária
114. Klouček Ondřej

115. Turček Jůlius
116. Vale Ján
117. Neoveský Kliment
118. Melý Jozef
119. Opavský Jozef
120. Har Jozef
121. Jankech Anton
122. Tašky Anton
123. Papič Egd
124. Repál Milan
125. Dzur Martin
126. Škalica Jozef
127. Bela Jaroslav
128. Kopselanský Ján
129. Šelša Alojz
130. Meder Jozef
131. Fort Ján
132. Farga Michajl
133. Šabotčík Jura
134. Varga Pavol
135. Pezler Otto
136. Puzlová Pavlína
137. Marko Ján
138. Petruša Fedor
139. Trómi Augustín
140. Pracházka Ján
141. Graca Bohuslav
142. Zamek Andrej
143. Macháčová Božena
144. Borůvka Josef

PRVNÍ ZASEDÁNÍ NOVOHO ŘÁDNEHO
ÚV KSČ a UKRK

Necelou půlhodinu po skončení prvního jednání mimořádného 14. sjezdu zahájil s. Vodstok zasedání nově zvoleného ÚV a UKRK. Zasedání ÚV KSČ zvolilo také nově předsednictvo a projednálo konkrétní úkoly pro nejbližší hodiny a dny. Zasedání ÚV KSČ skončilo v raních hodinách v pátek, takže další materiály ze sjezdu a seznam členů nového předsednictva přineseme v příštím čísle, podaří-li se nám toto číslo vydat.

PROHLÁŠENÍ MIMOŘÁDNEHO
XIV. SJEZDU KSČ

Soudruzi a soudruzi, občané ČSSR, dneš 22. srpna 1968 byl zahájen mimořádný sjezd KSČ, kterého se účastní řádně zvolení delegáti a který přijal toto původní prohlášení: Československo je suverénním a svobodným socialistickým státem, opírajícím se o vůli a podporu svého lidu. Jeho suverenta byla však 21. srpna 1968 porušena okupací vojsk SSSR, Polska, NDR, Bulharska a Maďarska.

Tento čin je zřetelně ohrožením socialistickému a tím, že o zásah bylo požádáno i některými vedoucími československými činiteli. Jak vyplývá z veřejného prohlášení ÚV KSČ, z druhého rozhlasového projevu presidenta republiky, z prohlášení Národního shromáždění i vlády republiky a prohlášením předsednictva ÚV Národní fronty, žádný kompetentní stranický ani ústavní orgán o takový zásah nepožádal.

V Československu nebyla žádná kontrarevoluce a nebyl ohrožen socialistický vývoj. Vzniklé problémy byl lid a strana schopni vyřešit sami, jak prokázala obrovská důvěra, které se nově vedení strany, v čele se s. Dubčekem těžilo. Přistupovalo se neopak k realizování

základních Marxových a Leninových představ o vývoji socialistické demokracie. Československo také neporušilo své spojenecké závazky a povinnost a nemá ani ani do budoucnosti zmenšit zájem na tom, aby šlo v nepřátelském vztahu s ostatními socialistickými státy a jejich lidem. Tyto závazky byly však porušeny vojsky okupujících zemí.

Byla pořípána svrchovanost Československa, spojenecké svazky a Varšavská smlouva i dohody v Cerné a v Bratislavě. Někteří vedoucí činitelé státu a strany byli protiprávně zatčeni, izolováni od lidu a zbaveni možnosti vykonávat funkce, byla obsazena řada objektů ústředního aparátu.

Sjezd vyhlásil, že bude pokračovat, jakmile to poměry dovolí. Před sávkem 23. srpna skončilo i první zasedání nového ÚV, který zvolilo svým prvním tajemníkem zase Alexandra Dubčeka, dosud internovaného a rozhodlo, aby řízením předsednictva strany byl dočasně pověřen nově zvolený tajemník Věnek Šihán, náš přední ekonom.

Komunisté, občané! Řiďte se nadále jen směrnicemi tohoto nového ústředního výboru. Je jediným stranickým reprezentantem, který má plnou důvěru všeho našeho lidu. — Počkejte s tím, že okupanti se budou snažit získat zrádce z členů některých bývalých funkcíonářů.

Stav, který v naší zemi nastal jednadvacátého srpna nemůže být trvalý. Socialistické Československo nikdy nepřijme ani vojenskou okupační správu ani domácí kolaborantskou moc, která by se o síly okupantů opírala.

Mimořádný XIV. sjezd strany prohlašuje, že uznává jedině zákonně zvolené ústavní činitele, presidenta republiky Ludvíka Svobodu, předsedu NS Josefa Šmrkovského, předsedu vlády Oldřicha Černíka a další stejně jako Alexandra Dubčeka v čele strany. Neuzná — však ani jako členy strany ty členy dosavadního Ústředního výboru, kteří by v této těžké zkoušce neobstáli.

Základním požadavkem je samostatně odchod cizích vojsk. Nebudou-li uvedené požadavky splněny, zejména nebude-li do 24 hodin zahájeno jednání o odchodu cizích vojsk a naší svobodnými ústavními a stranickými činiteli a neudělí-li o tom s. Dubček včas prohlášení k národu, vyzývá sjezd všechny pracující, aby pod vedením komunistů uskutečnili v pátek 23. srpna ve 12.00 hod. v poledne protestní hodovou stávku. Současně se usnáší, že v případě nesplnění požadavků bude přijímat další nezbytná opatření a po volbě ústředního výboru povolí širší opatření tento nově zvolený ústřední výbor, který bude jediným zákonným reprezentantem strany.

Sjezd se obrací na všechny komunisty a na všechny občany naší země, aby i nadále byl zabezpečován klid, pořádek a disciplína a nedopuslilo se, aby z naší strany došlo k činům, které by mohly přinést vážné škody zemi a občanům.

Sjezd ukládá všem stranickým organizacím a orgánům plnou realizaci tohoto usnesení.

www.charta77.org

KRACH okupace

Třetí den již trvá absurdní okupace socialistické země socialistickými armádami těch, kteří se vydávají za naše spojence. Třetí den se pokouší zpracovat naše veřejné mínění okupační vyšetřovací komise.

Dodnes se však nepodařilo získat pro ni žádného českého hlasatele, pro okupační vyšetřovací komisi. Dodnes u nás nikdo nedemonstroval za pobyt vojsk v naší republice, dodnes se nepodařilo ovládnout živý organizmus ani našich státních orgánů, ani naší strany, která dokonce pod hlávkou děl konala svůj 14. sjezd. Tento sjezd přijal ve svých resolucích jako jedno z hlavních úkolů prohlášení o svrchovanosti našeho státu, o jejím bezohledném poškození a vztá na sebe závazek: neodjedou-li okupační vojska, nebude-li normalizována činnost našich státních orgánů, stanou se komunisté největšími bojo-
vníky za odchod okupačních vojsk. To je také první úkol nově zvoleného ústředního výboru KSČ, jemuž sluší v čele stát — bohužel dosud internovaný — Alexandr Dubček. Tento ústřední výbor byl zvolen v Měské sítnici. Ti, co jsou jeho členy, nejsou žádní zrádci, ani bábovky. Svůj úkol splní. Kdyby měli představitelé SSSR, NDR, Polska, Maďarska a Bulharska skutečně na mysli zájmy socialismu a míru a nikoli jen brutální zájmy mocenské, museli by sami a iniciativně novému ústřednímu výboru v tomto úkolu pomáhat. Každá hodina haněbné okupace přináší nesmírné škody domácnostem tak upřímně přátelské Československé a sovětské lidu. Mezinárodní dělnická hrůza je zasažena těžkým úderem, z něhož se možná bude vzpamatovávat celá léta. Kdo je tedy nepřitelem socialismu? Místo úspěchu přinesla okupace krach. Tak se na ni díváme my i celý svět.

www.charta77.org

srpnové absurdity

PODLE TISKU A DOPISŮ PŘEDSTAVITELŮ SSSR, POLSKA, NDR, MAĎARSKA A BULHARSKA ŘADILA V ČESKOSLOVENSKU AŽ DO 21. SRPNA KONTRAREVOLUCE. V TĚ DOBĚ BYL U NÁS KLID A MÍR, NIKDO NEBYL ZABÍT.

Před půlnocí toho dne nám „přijeli na pomoc“. Dnes, třetí den jejich pomáhaní, je už jen v Praze 13 mrtvých, 164 raněných, celkové pak desítky mrtvých, přes tisíc raněných, v našich městech jsou miliónové škody, rozvrácená doprava a třicet lidí o úplné rozvrácení našeho politického i hospodářského života.

Celí jsme a slyšíme celou řadu slov o ne-rozumném přátelství. Mluvíme jsme o něm tak a myslíme je všude.

Přátelství bylo podléháno okupaci; k do-vršení hanby obsadila sovětská vojska dokonce ústředí Svazu čs.-sovětského přátelství v Praze a jeho pracovníky vyhnala. V oficiálním prohlášení o příchodu cizích vojsk na naše území oznámil TASS, že armády přišly na žádost skupiny čs. představitelů z řad vlády a ústředního výboru KSČ.

Na zasedání zlomku ÚV KSČ, které se konalo v noci 22. 8. v hotelu Praha — dokonce za účasti sovětských ozbrojených jednotek v síle — na přímo položenou otázku nikdo neodpověděl, že by o příchod žádali. Přitom v tomto tóru ÚV neměly většinu progresivní síly.

V četných slavnostních prohlášeních a resolucích sovětské vlády se mluví o suverénitě, nevměšování, právu na svobodné řízení vlastních záležitostí.

Prvním činem okupantů bylo zajištění prvního tajemníka ÚV KSČ soudruha Dubčka, předsedy vlády O. Černíka, předsedy národního shromáždění J. Smrkovského, předsedy NF F. Kriegla, předsedy Nejvyššího soudu dr. Bočka, předsedy republiky L. Svobodu byl obklíčen na Hradě sovětskými tanky.

Komunisté a socialistické země vždy usilovaly o ochranu hodnot vytvořených minulými generacemi. Vzpomeňte, s jakým rozhořčením psal Ija Erenburg o tom, jak nacistické jednotky zničily za války sochy v Carském Selsu.

Tisíce stíhacími zničily sovětské jednotky fasádu památného Národního muzea na Václavském náměstí. Pro nic, za nic.

Okupace je motivována zájmy a ochranou socialismu, dělnické třídy a jejího předvoje, Komunistické strany.

Proto obkládá budova ÚV KSČ (starý ÚV i většina aparátu byla přitom z dob Novotného) více než 50 tanků, proto obsadí tanky Rudého práva, aby nemohli normálně vycházet ústřední orgán Komunistické strany. RP ovšem vychází v jiné tankárně. Dělnická třída sama a iniciativně pomohla, aby zmařila rozvat, organizovaný „spojenci“.

CELÁ LAVINA LZÍ SE VYVALILA NA POVRCH V SOUVISLOSTI S HANEBNOU OKUPACÍ. JE TO POUČENÍ, KTERÉ NEZAPO-MENĚME.

ZACAL TŘETÍ DEN OKUPACE. Na lidech je palná úrava, ale náhlá stoupá. Vydřeli jsme, nepovolili ani o píď. Za těch dvacet let prázdnoho požerství a frází jsme se naučili nenávidět Potěmkinovy vesnice, prázdna hesla, citáty. A hle! Domy, ploty, sloupky, chodníky, silnice, vše je pomaloučku a ověřeno pro-

BUĎME Z KŘEMENE

voláními, hesly, citáty. Lidé je hitavě čtou, vzrušují se jimi. Ta provolání nejsou jenom dílem profesionálů — novinářů, mnohem více se na nich podílejí amatéři. Bude-li celý národ z křemene, musíme se z toho vykfesat! — povzbuzuje nápis proti nádrži Praha—Těšnov. U Vojenské nemocnice pomalovaly děti všechny sloupky: Sovětské vojáci, máte srdce? Jděte domů! Chceme Svobodu a Dubček! Kolaboranti a zrádci, třeste se! Vůle národa zvíťazí! — Jména zrádců jsou pohotově dopřívána. Kolder, Maslek, Indra, Bifak. Mezi nimi jméno Barbirko je vyškrtáno. Rehabilitoval se.

Noviny vycházejí navzdory tomu, že jejich tiskárny byly okupovány. Rozhlas vysílá, občas i televize. Bez důvěry lidí, bez jejich pomoci bychom byli bezmocní. Včera, když jsem se vracela večer domů, vezla mne kus cesty děvka. Rozhazovali jsme po Letné a Dejvicích

Večerní Prahu, provolání vysokoškolských a provolání národního výboru občanů Prahy 6. Noviny rozvázal šofér z Pražských pekáren a cukráren. Místo dortů. Říkal, že už mu jednou celý náklad tiskovin sovětské vojáci zabavili. Je! zнову. Od ministerstva vnitra nás pronásledovaly dva sovětské motocykly. Ujeli jsme jim. Díky všem, kteří nám pomáhali!

Na Pražském mostě povidal jeden pán: Takovou okupaci jsem nezažil. Je to fraška, úpěl Kocourkov. Vždyť si s tím Rusové ani nevědí rady. — Je to fraška, byť velice truchlivá. Dobrá je na ní, že si s námi skutečně neporadí. Zbraní se nedá zvítězit nad silou ducha, nad pravdou. Národ je z křemene, nezradí!

Sovětské veto v Radě bezpečnosti

Sovětský delegát vetoval v noci na pátek projednávání okupace Československa v Radě bezpečnosti. Očekává se, že některé země budou usilovat o svolání mimořádného Valného shromáždění OSN, kde sovětské veto nepoleje. Kanadský delegát v Radě bezpečnosti předložil návrh, aby OSN vyslala do Československa svého vyslance, který by usiloval o jednání, jež by mělo skoncovat okupaci.

Neplní ani vlastní rozkazy.

Ve čtvrtek odpoledne vydalo velitelství vojsk Varšavské smlouvy rozkaz svým jednotkám, okupujícím ČSSR, podle náhož měly být vy-

klizeny nejpozději do půlnoci ze čtvrtky na pátek sovětskými i jinými vojsky všechny pro-story před kasárnami čs. lidové armády, před stranickými a vládními budovami a měly se zcela stáhnout z menších míst. Ve velkých městech jako v Praze měly uvolnit všechny dopravní tepny a jejich technika měla být odstraněna z komunikací do parků a na okraj měst. Spáchané škody měly být podle seznamů nahrazeny.

Ráno však byla pořád ještě obklíčena budova ÚV KSČ desítkami tanků, na křžovat-kách dle stály tanky i obrněné transportéry, také mšaty zůstávaly obsazené a jen zřadu sjezdů. Ostatně stačí projít Prahou a každý se může na vlastní oči přesvědčit, jak „uvol-ňují“ naše hlavní město.

Národní shromáždění, v němž zasedá od 22. 8. nepřetržitě 169 poslanců, kterým se podařilo dostat do budovy NS, poslalo bratrské poselství Slovenské národní radě s výzvou vytrvat za soudruha Dubčekem, Smrkovským, Černíkem, Svobodu, Krieglem, Husákem a dalšími, legálně zvolenými a pověřenými. Věř, že v bratrské jednotě vytrvají společně až do vítězného skončení boje proti okupaci.

Většina železničářů odmítá spolupracovat s okupanty, kteří se pokoušejí dokázat, že práce železnic bude zajištěna, když budou drážní objekty obsazeny cizími vojsky. Navy-jednávejte o tom s okupačními jednotkami! i železnice patří nám a okupanti na ni nemají co pohledávat!

KAFKIÁDA

Jsou unaveni, špinaví, nemají se kde umýt, nikdo jim nepodá vody a musí mít žízeň, že všech nároží a vykladních skříní na ně volají nápis: Idte domů! Když projížděl hlavními ulicemi, prováží je plákat. Otce přišli do našich měst jako osvoboditelé ověnčení květinami. Nikdy na ně nezapomeneme. Synové jako okupanti svobodné země, jež lid se provinil jen jedním: chtěl si ve své zemi bu-dovat socialismus po svém. Ověnčili se ne-amazetinou hanbou.

Snad jim někdo řekl, že se jim dostane stejného uvítání jako jejich otcům v roce pětadvacíti. Diví se, je všude stěhla opovržení. „Proč nám projevujete takové nepřátelství?“ ptají se. „Přijeli jsme vám pomoci.“

„Proč k tomu?“ ptá se.

„Proč vám, kteří útočíte na naši komunisti-ckou stranu, na její vedení, na vládu.“

„Ahe, řeknete si, proto tedy zavraždil Dubčka, Černíka, Smrkovského, Kriegla, Špačka, Ci-saře.“

Každý rozhovor začíná slovem: „Pročmu?“

„Byly tedy nepořádky. Proto jsme přijeli.“

„Zval vás někdo?“

„Vaši dělníci, skupina z vedení KSČ.“

„Můžete nám zjed někoho jmenovat?“ ptá se.

Chlapec se samopalem v ruce je překvapen, že se vůbec takhle můžete ptát:

„Copak nevíte, že by všichni hned pově-sili? Jako ty dělníky, kteří napsali dopis moskevské Pravdě.“

To se dějou věci! Ale teď už snad by je mohli jmenovat, když je tedy tolik zbraní, na-mítne.

„Proč se ptáte mě? Zeptejte se Brežněva.“

Říká otráveně chlapec se samopalem v ne-blahe úloze okupanta.

Teď už můžeme být klidní. Podařilo se na-stavit pořádek, který nám tolik „ohýbá“. Tra-m-vale už zase jezdí, lidé — i když ne všichni — už mohou jít do práce, možná, že časem zmizí fronty před obchody, budete si moci koupit chleba, maslo, mouku, otevřou se res-taurace — začne se hrát fotbal a otevřou se banky a pošty, bude zase vysílát televize, možná, že vyjdou i noviny a když ne, sáhne-me po nástráčkách. V ulicích hlavního města se nebude stílet jako na Divokém Zápědě, ani

na Museum nebudou stílet kulomety, nebu-dou se zabíjet lidi, nespokojené živly budou vsazeny za mříže. A tak snad po nás budou chňt, abychom radostně řekli: „Díky vám, přátelé z bratrských zemí, za tuto nezádnou, internacionální výpomoc.“

My jim dáváme letáky a legálně vytištěné noviny, oni nám dávají čerstvé výtisky Pravdy. Obobí je zadarmo.

„Čtajte, tam vajo napsano“, říkájí lidem bezeistně. Pod hrůzým názvem je psána straš-ná, neuvěřitelná řeč: spojenecké vojenské jed-notky nehodlají zasahovat do vnitřních zále-žitostí Československa. Možná, že právě tyto tanky rozdávaly smrt u Rozhlasu, ničili Zlatou Prahu. Možná, že právě jejich děla byla na-mířena na dveře budovy ústředního výboru KSČ, když odtud vyvážel Alexandr Dubček, Josef Smrkovského, Oldřich Černíka. Nebo to snad jsou ty, které stály s namířenými děly před Rudým právem, před Svazem aplsovatelů, před Svazem čs. sovětského přátelství?

Mohli jste vidět tanky i před rodným domem Franza Kafky na Starém Městě. Kafkiáda dostala svůj konkrétní symbol.

KOMUNIKÉ ZE ZASEDÁNÍ NOVĚ ZVOLENÉHO ÚV KSČ

1. ÚV KSČ zvolený mimořádným 14. sjezdem strany se sešel v přítomnosti ústřední kontrolní a revizní komise dne 22. srpna 1968 v nočních hodinách na svém I. zasedání a zvolil své předsednictvo ve složení: soudruzi Dubček, Smrkovský, Černík, Špaček, Kriegel, Simon, Císař, Šik, Šilhan, Slavík, Hrdinová, Matějček, Kabrna, Hejzlar, Litera, Goldstücker, Vojáček, Hůbl, Moc, Šimeček, Husák, Zrak, Tažký, Sádovský, Colotka, Turček, Pavlenda.
2. Plénium ÚV KSČ zvolilo jednomyslně prvním tajemníkem ÚV KSČ s. Alexandra Dubčeka.
3. Plénium ÚV KSČ zvolilo člena předsednictva ÚV KSČ soudruha Věna Šilhana tajemníkem ÚV KSČ a pověřilo jej řízením předsednictva ÚV po dobu nepřítomnosti prvního tajemníka soudruha Dubčeka.
4. Plénium ÚV KSČ přijalo pro nejbližší období politické a organizační opatření k řešení vážné politické situace v zemi.
5. Plénium ÚV KSČ, které je jediným právoplatným vedoucím orgánem strany v období mezi zasedáním sjezdu, žádá všechny nižší stranické orgány, aby se ve své činnosti řídily výhradně pokyny tohoto legálního ÚV a jeho předsednictva.

VÝZVA KOMUNISTICKÝM STRANÁM SVĚTA

Odpoledne 22. 8. přijal mimořádný XIV. sjezd svou druhou rezoluci, určenou všem komunistickým a dělnickým stranám. Říká se v ní, že naše strana nastoupila v jednu cestu s obrodou socialismu, začala důrazněji rozvíjet jeho demokratické a humanitní principy v souladu s podmínkami naší vývojové etapy. Věřila, že budou respektovány zásady uchování a nezměnění. Z toho vycházelo vedení naší strany i při všech polednových dvoustranných a mnohostranných jednáních, věřilo také, že všechny sporné otázky budou řešeny jednáním. Tato politika získala naší straně nevyčerpatelnou autoritu a podporu lidu. Mimořádný XIV. sjezd měl tuto nastoupenou cestu dále rozvíjet a upevňovat. V této chvíli však vojenská Varšavská smlouva bez jakýchkoli důvodů a souhlasu legitimních vládních a stranických činitelů, proti vůli všeho našeho lidu násilně obsadila naše území, způsobila rozvat, Ústavní činitelé našeho státu a představitelé strany nemohou řádně vykonávat své funkce. Někteří z nich jsou internováni. Tento okupantský čin musí mít zřejmé následky pro celé mezinárodní a komunistické hnutí.

Ve výzvě se dále praví, že se proto sešla více jak potřebná většina delegátů mimořádného XIV. sjezdu, která se obrátila na zahraniční komunistické strany s prosbou, aby podpořily tyto tři základní požadavky: 1. Pro-

puštění okamžitě na svobodu všechny internované představitelé strany, vlády, Národního shromáždění, České národní rady a Národní fronty a umožnění jim, jakož i prezidentu republiky, účinně narušený výkon funkcí.

2. Okamžitě obnovit všechny občanské svobody a práva.

3. Neprodělně zahájit urychlený odchod okupantských armád.

Výzva v závěru žádá, aby zahraniční komunistické strany vyjádřily svůj názor představitelům stran, které jsou odpovědné za kroky v naší zemi, a aby uvážily možnost a vhodnost svolání komunistických a dělnických stran, jejichž jednání by se zúčastnila i naše delegace.

PRESIDENT LUDVÍK SVOBODA DO MOSKVY

V pátek 23. srpna 1968 před devátou hodinou ráno odletěl do Moskvy z vlastní vůle prezident republiky Ludvík Svoboda. Před odletem pronesl do rozhlasu projev, v němž oznámil, že nepodepsal a nepodepíše nic, k čemu by byl násilím nucen. Řekl, že stojí dál pevně za soudruhem Dubčkem i Černíkem.

V letadle s ním do Moskvy odletěli 2—3 členové nového ÚV KSČ a 2—3 členové naší legální vlády. Stejným letadlem také letí členové prezidentské kanceláře dr. Novák a dr. Klusák — a také Břák, Piller, Indra, Džur a Kučera.

Podivné složení delegace nás nutí přijímat zprávy z Moskvy s největší ostražitoostí.

Prinášíme projev prezidenta republiky generála Ludvíka Svobody před odletem do Moskvy, jak jsme ho zachytili z rozhlasu:

„Drazí spoluobčané!

Včera, dne 22. 8. 1968, jsem měl jednání s představiteli Sovětského svazu v Praze o řešení situace vzniklé vstupem vojáků SSSR a dalších zemí na území našeho státu a obnově řádného fungování ústavních orgánů ČSSR. Poté, co tato jednání nevedla k uspokojivým výsledkům, požádal jsem po dohodě s vládou, která zasedá, o přímé jednání s nejvyššími představiteli Sovětského svazu. Dnes ráno jsem byl velvyslanec Sovětského svazu v Praze kladně stanovisko vedení Sovětského svazu. Spolu se mnou odjíždí do Moskvy gen. Džur, Dr. Husák, Piller, Břák, Indra a Dr. Kučera. O své cestě jsem informoval Národní shromáždění republiky. Obracím se na Vás, milí přátelé, děkuji Vám za podporu a důvěru a prosím, abyste touto důvěrou podpořili a svým uvědomělým postojem pomohli vytvořit podmínky pro nadcházející složité jednání. Musíme se pokusit nalézt čestné východisko ze situace, která hrozí tragickými důsledky pro naši vlast a všechny náš lid. Jde o to dále budovat naši republiku, jít cestou demokratizace a rozvoje naší vlasti v duchu odkazu jednového pléna. Předpokládám, že se vrátíme ještě dnes večer. O výsledcích svého jednání budu ostatní orgány a Vás všechny po svém návratu informovat.“

Dne 23. 8. 1968 v 9.45 hodin

V TECHTO POHNUTÝCH DNECH, které prožíváme, naši nezdolnou mravní vůli a hrdé vědomí jen znovu posiluje skutečnost, že se včera v Praze sešel — navzdory všem nástrahám a překážkám — a uskutečnil své jednání XIV. sjezd Komunistické strany Československa. Více jak 1100 řádných delegátů se dostavilo na určené místo, zni to až neuvěřitelné, že všemi možnými i nemožnými dopravními prostředky — a přece zasedalo a přece se právoplatně uskutečnilo to, čemu přijeli zabránit okupanti a čeho se zřejmě nejvíce obávali, a to volba nových nejvyšších stranických orgánů, kterým plně důvěřujeme a jejichž zvolení představitelé jsou skutečnými představiteli nás všech, našeho neustupného a hrdého vědomí. Věřme Vám, soudruzi z nového předsednictva ÚV. Nově zvolené plénium ÚV KSČ je jediným a právoplatným vedením naší komunistické strany; přijímáme s radostí, že je už konečně oproštěno od zrádců a proradných lidí a dvojí tváří. Naše morální síla a hrdość našeho vědomí je soustředěna v Komunistické straně Československa, v jejím novém ústředním výboru, v novém předsednictvu, ve společné vůli nás všech neustoupit od započatého obrodného procesu, nevzdávat se předstev o vskutku lidském a vskutku demokratickém socialismu. XIV. sjezd KSČ, který se uskutečnil za absurdních a nesmyslných okolností, je našim společným velkým vítězstvím.

Tragický omyl

Ještě před několika dny mohly zaniknout spory o to, kdo je pokrokový a kdo konzervativní, kdo má výhrady k demokratizačnímu procesu, kdo se domníval, že svobody bylo poskytnuto víc, než je zdrávo. Po události, která se stala 21. srpna, se všechny tyto hranice posunuly. Všichni čestní lidé, kterým jde o osud našich národů, o osud socialismu jsou dnes jednotní v jednom: obažením Československé socialistické republiky se stala nenapravitelná chyba. Došlo k tragickému omylu, který se bude napravit celá pokolení.

Jsem okupantka

V hostinci jsme seděli u jednoho stolu se starou paní. Na naše poznámky se smutně usmívala. Nakonec řekla lámanou češtinou: „Vám je asi nepřijemné sedět se mnou u jednoho stolu. Jsem okupantka.“

„Odkud jste?“ ptáme se.

„Z Polska.“

Přijela před dvěma týdny na návštěvu ke své sestřenicí. Její příbuzná musila odejít, stará paní zůstala v Praze bez prostředků, bez střechy nad hlavou. Snad pojedou vlak zítra.

Víme, že jsou lidé různí. Všude.

A tak se stalo, že jsem byla u stolu s okupantkou.

„Nevadí, jen jedte domů a vyprávějte, co jste u nás viděla. Nebo snad se vám zdálo, že tady řádily bandy kontrarevoluce?“

„Nechápu to,“ šeptala.

Vnutřili jsme jí peníze. Odkázala se sklopanou hlavou.

Honička na auta

Praha, 23. 8. 11.00 hod. Tramvaje ve středu města stále nejezdí, zato motorová vozidla křehují už všemi směry. Ulice jsou plné lidí. Všichni mají na šatech trikolory. Auta jsou polepená nápisem: Vraťte nám Dubčeka. Na budovách visí portréty prezidenta republiky a prvního tajemníka strany. Před chvílí hlásil legální vyhláš MV KSČ, aby byla zadržena vozidla značek AE 4001 a ABA 7119, která jedou zatýkat naše představitelé. Tato rukou psaná a dokonce už i cyklostylovaná výzva je na každém domě, který můj. Plakáty s výzvou mají chlapič připevněny na zádech. Na náměstí Republiky stojí stále sovětské tanky. Jejich hlavně míří k mostu. Se sovětskými vojáky už nikdo nediskutuje. Lidé je přecházejí nevěřivě. Zato vlude velkými písmeny azbukou stojí: Iděte domů! Nástrelaj-tě naši Tanky patrolují u státní banky. Několik tu pohotově vylepí plakát:

Na obranu státní banky nejsou třeba ruské tanky. Vždyť to ho... co tam máme, sami sobě uhlídáme.

Před ministerstvem dopravy oznamuje jeden občan, že na vlastní oči viděl zadržení automobilu poznávací značky AE 4001. Stalo se to pryč u Perly. Mládež pohotově reaguje. Škrááá tato značka na všech výzvěch a dopisuje je o další čísla aut pronásledovatelů, jak je hlásil rozhlas.

Před žádným potravinářským obchodem jsem neviděla frontu. Fronty stojí jen v parku u Dětského domu. Tisíce lidí se podepisují do archů. Žádají vyhlášení neutrality ČSSR.

Z aut rozhazují zvláštní vydání novin, prosvětlení nového ÚV KSČ, seznamy jeho členů. Desítky ochotných a dobrovolných kolportérů sbírají balíky a rozdávají noviny a letáky chodcům.

Nevím, kdo organizuje mládež, ale její pohotovost a obětavost je bezpříkladná. Dolepne začínají vyvěšovat a malovat nové výzvy: Od 12 do 13 hodin vyklidíte ulice. Praha bude mrtvým městem. Vyhlášíme hodinovou generální stávku.

Na Václavském náměstí je pino diskusních hloučků. Debatují ukázněně. Ani tady si nikdo nevěrně sovětských vojáků. Jen k tankům přichází několik mláďenců a lepi na ně plakáty. Jdšte domů! Vraťte nám Dubčeka! Mladý voják sedí na tanku volá na důstojníka. Ten strhává s tanku plakáty a usměvavě krčí rameny. Zdalipak ctili okupanti hanbu? Patrně ano, jejich oči škáklí, snaží se vyhýbat tváří kolegjdoucích.

Bliž se dvanáctá hodina. Václavské náměstí se pomalu vyprazdňuje. Lidé nepotřebují rozkazy, tato kázeň je uvědomělá. Na Dětský dům vylepí někdo obraz Waltra Ulbrichta. Je tu vypočten jako Rudý Vinetou. Od Národní třídy se ozývá skandování: Neutrality! Dubček! Svobodu!

Je dvanáct hodin. Po celé Praze se rozeznávají strýny. Začala generální stávka. Ve 12.35 se na poňolí ozývá střelba. Neří bohužel PRVNÍ.

FOLKLÓR Z PRAŽSKÝCH ULIC

Broumám po zahrádce
vloude bratři a svinem
Vasí! Břák přikme! Zrůdce
my vřák na něj!

Mou zahrádku hrna bali
vednou slunečnice
Drahomír si prýek smol
co íhát republika

Barborek nám na papírek
napísal že v tom není
že prý stojí ze Dubčekem
v tom tragickým ústí

Břák Vasí! do mě zašl
narávkat a umet
nani Čacha by ho spasil
namá kam by utek

Nechodí díl
a zlobí se mnou chytí asi
škoda prou bílých
tiským tankům díl

Sovkovský a Dubček, Černík
sedí náde v celi
ve chladě jim pošlam písník
ať je máme v čele

Broumám po zahrádce
vloude bratři a svinem
Vasí! Břák přikme! Zrůdce
my vřák na něj!

23. srpna 1968

JAK TO VYSVĚTLÍ SVÝM DĚTEM?

Karel Hoffman, ten, který ve funkci generál-
ního ředitele spoj se už tři dny pokouší
zdivokovat svobodné vysílání rozhlasu a tele-
vizí, má děti. Také Alois Indra, jeden z těch,
kteří dlouho dopředu vědli, že se chystá
okupace Československa, a založil na tom
své sny o kariéře, má děti. Víme to, protože
si stěžovali, že mu vyřkají jeho neomalené
útoky na tisk.

Jak nyní vysvětlí svým dětem tuto zradu?
A jak ji vysvětlí drazí, Břák, Kolder, Pavlov-
ský, Jaseň?

Na druhé straně naši občané nikdy nezapo-
menou na plačící maminku Alexandra Dubče-
ka, která prosila občany, aby chránili jejího
syna. Plakala, nevěděla o něm, ale byla na
něho hrdá. A synové Alexandra Dubčeka ní-
kdy zapomenu na svého tátu těchto dnů.
Patří nám všem.

*Ванька
иди домой,
ждёт тебя
Панька!*

POZOR:

Nevolejte telefonní čísla 534332 a 534334. Jsou
odposlouchávány a zneužívány.

Nedávejte se vyprovokovat, buďte rozhodní a
klidní, ale neuznávejte žádné rozhodnutí oku-
pační moci, ani případných samozvanců, kteří
by se chtěli zmocnit ústavních institucí. Hlaste
všechno podezřelé do vrátnice velkých závodů.
Nevstupujte do žádných funkcí, které byly řád-
nými volbami nebo usnesením svěřeny čes-
kým lidem!

Prostíme železničáře a řidiče aut, kteří vyjíždě-
jí daleko do republiky: rozvězte s sebou vy-
dání našeho tisku!

Na televizním kanálu 1 a 7 se připravují oku-
panti vysílat svůj program. Dávejte pozor na
obličej i obsah, nevěřte neznámým.

Sovětský velitel vyhlásuje od 22.00 do 5.00 ho-
din zákaz vycházení. Upozorňujeme, že vojáci
mají rozkaz střílet, zvláště na shůlky lidí v noč-
ních ulicích.

G. Šaligovič, náměstek ministra vnitra a bývalý
plukovník sovětské NKVD slouží okupantům.
Přislůbní bezpečnosti odmítněte pít příkazy
zrádce!

Máte v rukou nutné číslo časopisu Politika, jehož vycházení bylo schváleno v červenci
předsednictvem ÚV KSČ za vedení soudruha Dubčeka. Připravovali jsme své první číslo
na začátek září, ke slavnému datu XIV. mimořádného sjezdu. Naši redakci i tiskárnu
obsadila okupační vojska. Navzdory tomu vycházíme — ne sice se 48 stránkami, jak
jme předpokládali, ale zato dříve. Zafazujeme se tak do rodiny svobodných časopisů,
po bok redaktorů a hlasatelů rozhlasu i televize. Nevíme o osudu mnoha našich
spolupracovníků, předních publicistů, kulturních a politických pracovníků. Mnozí byli
práve skončeném sjezdu strany. Oznamujeme všem, že chceme dělat politiku, osvě-
takovou, která není zvláštnost. Kolaboranty nikdy nebudeme. Redakce Politiky.

www.charta77.org